

dres, selv om der forskes meget på området. På den baggrund kan jeg ikke anbefale et forbud, fordi halekupering i forhold til halebidning er det mindste af to onder.

Til gengæld kan jeg oplyse, at Justitsministeriet er ved at lægge sidste hånd på en bekendtgørelse, der gennemfører arbejdsgruppens anbefalinger om at fastsætte en grænse for, hvor stor en del af halen der må kuperes.

For så vidt angår punkt 5 i beslutningsforslaget, krav om, at produktionsdyr skal tilbydes grovfoder og halm, kan jeg oplyse, at den gældende lovgivning stiller krav om, at visse dyrearter som svin og kalve skal have adgang til grovfoder, halm eller lign., dog med visse overgangsordninger for svin af hensyn til ombygning af staldene og gødningshåndteringssystemerne.

Med hensyn til kvæg har Fødevareministeriet oplyst, at hvis kvæg ikke tildeles en passende fordeling af stråfoder i forhold til kernefoder, vil vollen ikke virke optimalt, hvilket kan være årsag til bl.a. stofskifteproblemer med nedsat ydelse og tilvækst som resultat.

Da der i et vist omfang er lovgivet om adgangen til grovfoder og halm i relation til specifikke dyrearter, og da hensynet til en optimal produktion i øvrigt på andre områder tilsiger, at dyrene tildeles grovfoder, finder jeg ikke anledning til at lovgive generelt om dette forhold.

Hvad angår punkt 6 i beslutningsforslaget, forbud mod brug af stalde, hvor dyrenes liv trues, hvis ventilationen svigter, kan jeg oplyse, at Justitsministeriets bekendtgørelse fra juli 2000 om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr rent faktisk indeholder krav til ventilation.

Hvis dyrenes sundhed og velfærd afhænger af et mekanisk ventilationssystem, kræves der således et passende reservesystem, som gør det muligt at sikre tilstrækkelig udluftning, hvis systemet svigter.

Der stilles også krav om, at der skal være et alarmsystem, som advarer om systemsvigt, og om, at alarmsystemet skal testes regelmæssigt. Derudover er der i særlovgivning om svin og slagtekyllinger stillet yderligere krav til ventilation og temperaturforhold.

Da der således allerede foreligger en klar og utvetydig lovgivning på området, ser jeg heller intet behov for at lovgive nærmere om dette punkt.

Med hensyn til punkt 7 i beslutningsforslaget, tilladelse til aflivning af produktionsdyr på marken, har jeg forstået forslaget sådan, at forslags-

stillerne gerne ser alle produktionsdyr aflivet på marken for at undgå stressende transport til slagteriet.

Jeg er selvfølgelig tilhænger af, at slagtedyrene udsættes for mindst mulig stress, hvilket også er grunden til, at regeringen vil arbejde for at få indført en maksimal tidsgrænse for transport af slagtedyrs i EU. Jeg synes imidlertid også, det er vigtigt, at der tages hensyn til fødevarsikkerheden, så vi ikke behøver at være bekymrede for at spise gode danske kødprodukter.

Da fødevarsikkerheden hører under Fødevareministeriets ressort, har jeg fra min kollega fødevareministeren fået oplyst, at fødevarerlovns hovedprincip for slagtning og slagtemæssig behandling af husdyr er, at den slags kun må finde sted på autoriserede slagterier. Baggrunden for at fastholde dette princip er, at det giver de bedste muligheder for at styre og kontrollere de hygiejniske forhold, under hvilke slagtningen og den slagtemæssige behandling finder sted, og dermed fødevarsikkerheden.

Regeringen lægger naturligvis stor vægt på hensynet til dyrenes velfærd, men vi kan ikke foregøgle nogen, at vi fremover vil kunne slagte alle de mange millioner dyr, der hvert år opdrættes til slagtning her i landet, i mobile slagterier ude på marken. Dertil er produktionen simpelt hen for stor og kravene til fødevarsikkerheden for vigtige. Regeringen kan derfor heller ikke støtte dette punkt i beslutningsforslaget.

Med hensyn til næste punkt, plan for afvikling af systematiske drab på nyfødte produktionsdyr, har jeg umiddelbart meget stor sympati for tanken om, at det ikke bør være tilladt at aflive disse dyr, bare fordi de tilfældigvis er af det forkerte køn, men det er nu engang nødvendigt for landbrugssektoren som for andre sektorer at bygge på et økonomisk grundlag. Hvis det ikke er muligt at sælge en vare, vil det være u hensigtsmæssigt at producere den. Derfor sker der f.eks. aflivning af haneekyllinger inden for rugeægsproduktionen og ægproduktionen.

Kl. 18.50

Det har også været vanskeligt at skabe et tilstrækkeligt stort marked for kalvekød i Danmark, og derfor kan der blive et overskud af tyrekalve i malkekvægsbesætningerne. Salget af dansk kalvekød har dog ifølge branchen været stigende de senere år, og det er denne positive udvikling, som jeg håber vil fortsætte.

Spørgsmålet om, hvor meget man vil acceptere at lade markedskræfterne råde, og hvornår man ud fra et etisk synspunkt vil trække en